

ג' ל' י' ר' נ' ר' ת' ל' ע' י' ר' ו'ן ב' ט' ר' ש' ת' ו' ז' י' ב' ר' י' ז'
 ע' ל' כ' י' ח' ב' י' ד' י' נ' ח' מ' ה' ל' י' ב' ו' ב' י' ז'
 י' ו' ל' ע' ל' י' מ' ו' ס' ד' ת' ו' ר' ה' ו' ה' ט' ל' ה' ל' מ' ב' ו' ג' ר' י' מ' ו' ל' נ' ו' ע' ו'
 ה' ס' ת' ד' ו' ר' ו' ת' נ' ח' י' מ' ו' ח' י' ב' א' מ' ר' י' ק' ת'
 מ' ה' ד' ו' ר' ה' מ' י' ו' ח' ד' ת' ב' ה' כ' ב' י' ל' ה' ה' ס' ת' ד' ה' ו' ת' ה' ה' ע' ו' ל' מ' י' ת'
 ה' מ' ח' ל' ק' ה' ל' ח' נ' ו'ן ו' ל' ח' ל' ב' ו' ת' ה' ו' ר' נ' י' י' M' ב' ג' ו' L' ה'

צו (תש"ג) פרק ז' י"א-י"ג זבח הטלמים.

א. א. וזאת תורה זבח הטלמים...

ספרא קנ"א: ר' יהודה אומר: כל המביא שלמים, מביא שלום לעולם.
 ז"א: טהכל שלום בהם: הדם והאיטורין למזבח, החזה וטוק
 לכהניא, הענר והבטר לבעלים.
 ר' שמעון אומר: מי שהוא שלם מביא שלמים...
ר"ט"י: שמטילין שלום בעולם, שלמים חייט בהם שלום למזבח לכהנים ולבעלים.

ר"טב"ם: "זאת זבח שלמים קרבנו" ואמר: הרי עלי שלמים, מאחר שאינו לטון
 עולה ואינו כלייל אלא לטון שלמים שמטמע לטון. "נדר וצריך לשלם את
 נדרינו", שהוא לטון תשלומים - אז יהיה דינו כמו שמפרט והולך.

רמב"ן: והטלמים מלטון "וכל הפעיל יטלים" (יטעיה מ"ד); "אבנים שלמות"
 (דברים כ"ז).

באור (ר' נפתלי הירץ ויזל): (אחרי הביאור דעות רמב"ם ורמב"ן) והעיקר כדעת
 רבותינו ז"ל שעטאוהו לטון שלום, ואם כי ברובי יאמר "טלומים" כמו
 (תהלים ט"ס) "יהי שולחנם לפניהם לפח ולטלומים למוקט", הניח טם זה
 (ר"ל "טלמים") ליהוד בו הקרבן וזה דרך הלטון להרבות הטמות כדי ליהוד
 הדברים וענינו כמו שלום וטלומים, כי "טלום" בלשון הקדש הוא הצלחה
 כמו (בראשית מ"ג) "הטלום אביכם הוקן" וכן (בראשית ל"ז) "ראה את
 שלום אחיך ואת שלום הצאן", כי הצאן נלהמת בנטע, וכשהנפש טוקטת מכל
 מלחמת צרה ורעה היא בטלום. וקרבן שלמים הוא טרב טמחה, פעמים על
 ברכת ה' בכל אשר לו או שהגיעו טובה גדולה וזוהב שלמי טמחה להודות
 לה' חסדו ולספר טובו ופעמים שנמלט מצרה וזוהב זבחי תודה להודות לה',
 כי גמל עלינו. ועל ידי טמדה לאלוקינו ומכיר טובו, מוטרף על עצמו חסד
 עליון ויהיה כל אשר לו שלום; לא כאותם טוכחי אלוה האומרים "כחי
 ועוצם ידי עטה לי את כל החיל הזה" (דברים ח' י"ז) או כאומרים "טקרה
 הוא היה לנו" (שמואל א' ו' ט'), כי יהיו בים נגרט, אין שלום יאמר
 ה' לרטעים.

ר' דוד הופמן: אולם יותר מכל מתקבלת הדעה כי שלמים נגזרת מן שלום או טלם.
 זה היה מציין את מצבו של המקריב שהוא נמצא או במצב שלם לגמרי ומכיר
 שהוא הטיג את זה רק על ידי דבקתו בה' ונותן מבע להכרתו זו על ידי
 שלמים, או שהוא מבקט להטיג מצב של שלמות וישע, מכיון שנוצא במצב של
 יאוש וטואף ויהיה ה' בעזרו ויקיים אותו שלם, הוא מביע בשלמים טלו,
 כי הוא מבקט את טלומו רק בדבקת עם ה'.

(ויודעי לועזית הטון את התרגומים:)

איין פריידענאפפער
 (Mendelssohn: S.R. Hirsch: Ein Friedensmahl
 D. Hoffmann: Friedensopfer
 Euber-Rosenzweig: Friedmahlschlachtung
 Revised Version: A sacrifice of peace offerings
 Old Testament... by Knox 1949: A welcome - offering).

1. הסבר מי מן המפרטים והמתרגמים הולך בעקבות ר' יהודה ומי בעקבות ר' שמעון?
2. למה לא הסתמך ר"ט"י בפרוטו הראשון, מה ראה להוסיף אף את השני?
3. מה יש לטעון נגד פרוטו של הרטב"ם מבחינה עניינית ומבחינה לטוניית?
4. בעל כתב וקבלה המצדד בפרוטו של הרטב"ם/מביא כראיה לדבריו את מטלי ז' "זבחי שלמים עלי" וכו'. הסבר במה מטייע פסוק זה לפירוט הרטב"ם.
5. בעל הכתב והקבלה מנסה להפריך פרוטו של הבאור שהביאו שופטים כ' כ"ו וכן שופטים כ"א ד'. מה הסתירה לפרוט הבאור?

הטאלות המסומנות א קטות והמסומנות אא קטות ביותר. ענה למי יכלתך והבנתך.
 תשובות יש לטלוח לנומה ליבוביץ, הסתדרות הציונית העולמית, הסח'
 לחנוך ותרבות תורניים, בגולה ירושלים ת.ד. 92.